

سُورَةُ تَوْبَةٍ

که آنها احمد و مکنه استواری نیست (باشد که از ترس شمشیر اطمینان زدن برین پلام بس کنند) (۱۳) آیا با قومی که همد
 بیان خود شکستند و انعام کردند که نوبل خدا را از شهر و وطن خود بیرون کنند قال که از زانیکند؟ در صورتیکه آنها
 اول بار بخی و قال شایر خاستند از آنها بیم و اندیشه دارید؟ و حال آنکه منرا در تران است که از خدا تبرید
 (دبس) اگر اهل ایمانند (۱۴) شاید اهل ایمان (با آن کافران بقال و کارزار بخیزد تا خدا آنها را بدست شما
 عذاب کند و اگر داند شمارا بر آنها مضور غالب ناید و دلهای اهل ایمان را (نفع و فخر بر کافران) شما بخشد
 (۱۵) و خدا بظفر نصرتی که نصیب شما میگردد از ظفلی که کافران در حق شما کردند انعام کند و نشانی خاطر دهد (آدم و
 شما فرزند خدا هر که میخواهد بظرف و رحمت بامیکرد و که خداوند انا (بصلاح خلق) و در سکار (و عادل و حکم)
 است (۱۶) چنین می پذیرد که شمارا بدون آزمائش محال خود را میگذرد و صورتیکه هنوز خدا را (چنانکه معلوم و مشخص است)
 در مقام طاعت و مجاهد معلوم نگردانیده که ارشاد (و عیان ایمان) که کس بحقیقت مؤمن است که بفرزند رسول مؤمنان
 دوست خود و همرا خویش نخواهد کرد؟ و خدا از همه کردار شما آگاه است (۱۷) مگر از آنکه که مساجد خدا را تعمیر کنند و صورتیکه
 بجز خودشان شهادت میدهند خدا اعمالشان را نا بود خواهد گردانید و در آتش دوزخ آنها جاودید خواهند بود (۱۸) و مختصرا
 مساجد خدا بدست کسانیست که بخدا و روز قیامت ایمان آورده و نماز (چنانکه) بپا دارند و زکوة مال خود بدهند و از غیر خدا شرسند
 آنها امیدوار باشند که از هدایت یافتگان هستند (۱۹) آیا بر تبتایت آبادان کجا جان و تمبر مسجد ابرام ابا معام کمس که بخدا
 قیامت ایمان آورده و در راه خدا جاهد کرده (چون علی) کیسان شمیرید؟ هرگز آن نزد خدا این کیسان نخواهد بود پس بر
 یکدیگر حسد و ظلم نکنید که خدا ظالمان را هرگز بر ایهیست هدایت نخواهد کرد (۲۰) اما که ایمان آورده و از زمین حیرت نمیدانند

سُورَةُ تَوْبَةٍ

و در راه خدا بآل و عیال و جان و مال جفا کردند آنهارا نزد خدا مقام بلند نیست آنان مخصوص سرستگاران و
 سعادتمندان و دواعلمند (۲۰) پروردگارشان رحمت بی منتهای خود بشارت بدیعام رضا و خوشنودی بخشید
 آنجا آنهارا نعمت جادو نیست (۲۱) و آن بهشت ابدی همیشه خرم خواهند بود (بقیعام رابطاعت از خدا طلب کنید)
 که طاعت رانزد خدا پاداش بزرگ است (۲۲) ای اهل ایمان شما پدران و برادران خود را نباید دوست
 بدارید اگر آنها کفر را بر ایمان برگزیند و هر کس از شما (با وجود کفر) آمانزد دوست بدارد و بیست تن کفار را
 (۲۳) دایرینول با بگو ائت را که اگر شما پدران و پسران و برادران و زنان و خویشاوندان خود را و
 اموالیکه جمع آورده اید و مال التجاره که از کسادی آن بپایانید و منازل (عالی) که بآن دلخوش داشته اید
 بیش از خدا در نول جادو راه اود دوست میدارید منتظر باشید تا امر نافذ (و قضای حق) خدا جاری گردد (و اسلام را
 بکفر غالب و فاجع گرداند و شما دنیا طلبان بدکار را فضل خود پشیمان زیانکار شوید) و خدا افتاق و بدکاران را از راه
 و سعادت هدایت نخواهد کرد (۲۴) خدا شما مسلمین اود موفقی بسیار (سخت دشوار) یارید و نیز در جنگ چنین که
 فریفته و مغرور بسیاری لشکر اسلام شدید و آن لشکر زیاد اصلاً کجاست شما نیامد زمین بآن فراخی بر شما نماند شد (و بن
 شاپیره و قوی پیچید) تا آنکه همه رهبرانها دند (۲۵) آنجا خدای قاطعین قار و یکننده خود را نمی بکند و سلطت جلالت
 ربانی بر برینول خود و بر زمینان و فرمود و لشکرانی از دشمنان که شما نمیدیدید و شما فرستاد و کافران را پس را آنکه غالب قاهر و نوری
 عذاب و ذلت انگذد نیست کفر کافران (۲۶) پس خدا را از آنجا (جنگ چنین) از تر تقصیر هر که میخواهد (از زمینها
 فرا کرد) اند هر که توبه نمود و از کافران هر که ایمان آورد (و میگذرد که خداوند پیرایه پشیمان بر بنده بگذارد آفریننده و مهربان) (۲۷) اینک

سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ يَكُونُوا عَظَمَ دَرَجَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاوْلَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَكُم مَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ فَلَمَّا تَفَنَّيْنَا عَنْكُمْ شَتَّىٰ وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ تَوَلَّى اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا

سُورَةُ تَوْبَةٍ

ایمان آورده و ایستاده اند که شرکان نجس پلیدند و بعد از این سال (که عهدشان پایان می رسد) نباید قدم مسجد حرام گذارند و اگر بر اثر ورشیدن تجارت ثروت آنها از شمار فقیرتر رسید (ترسید) که شمار بفضل و رحمت خود از خلق و از شرکان بی نیاز خواهد کرد که او (بجوانی شام) دانا است (باحسانندگان مؤمن) در کمال غایت و حکمت است (۲۸) ای اهل ایمان! باینکه از اهل کتاب (یهود و نصاری) ایمان بخدا در در قیامت نیاروده و آنچه را خدا در روش حرام کرده حرام نمیداند و بدین حق (دو آیه اسلام) نیکو و نیکو قال کارزار کنید تا آنگاه که با ولایت تو اضع با سلام غریبه بند (۲۹) و هر کس عذر و نصاری گفتند: هیچ سپرد خداست این سخنان را که اینها (یهود و نصاری اصحاب کتاب و دین بر زبان می رانند خود را بکیش کافران شرک پیشین (که اصلاً بی و کتب آسمانی معتقد نبودند) نزدیک و شایسته میکنند خدا آنها را ملک نابود کند چرا آنها با خدا نسبت زدند؟ (۳۰) علماء و راهبان خود را (از نادانی به قائم و شایسته و خدا را نشناختن و تفریح و سرگرمی را (که تزلزل از ادادی معجزین حادث مخلوق خدا است) با اوست گرفتند و صورتیکه مانور بودند خبر آنکه خدای کیمانی پرورش کنند که نمره و برتر از است که با او شرک قرار میدهند (۳۱) کافران! که نور خدا را (که چراغ خشنده علم دین کتب وحی الهی است) بغیر تیره و گفتار جاهلانه خود خاموش کنند و خدا را که تا آنکه نور خود را یعنی دین اسلام معارف قرآن محتای الهی را) در غنهای ظهور و حدای کمال برساند هر چند کافران تا راضی مخالف او باشند (۳۲) اوست خدای که رسول خود (محمد مصطفی) را باین حق نبی است خلق فرستاد و بجهت عالم تسلط و برتری و در هر چند شرکان کافران راضی مخالف باشند (۳۳) ای اهل ایمان! بدانید که بسیاری از راهبان (یهود و نصاری) می کنند و طاهر از راه خدا را طاعت از راه خدا میکنند (هم زبان گزین میکنند و عمل می کنند و طاهر از راه خدا را طاعت می کنند و اموال مردم را باینکه (مورد دین) خود و طاهر از راه خدا را طاعت از راه خدا میکنند و عمل می کنند و طاهر از راه خدا را طاعت می کنند و اموال مردم را باینکه

سُورَةُ التَّوْبَةِ

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الشِّرْكُوكُنْ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عِلْمِهِمْ
 هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ نَغْفِرْ لَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠ فَايْلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا
 يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ١١ وَقَالَتِ
 الْيَهُودُ عِزُّنَا ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَاَنْتَهُمُ اللَّهُ
 إِنِّي بُؤْفَاكَ ١٢ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 سُبْحَانَهُ تَعَالَى شِرْكُوكُنْ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
 وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ١٣ هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُشْرِكُونَ ١٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
 لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

سُورَةُ تَوْبَةٍ

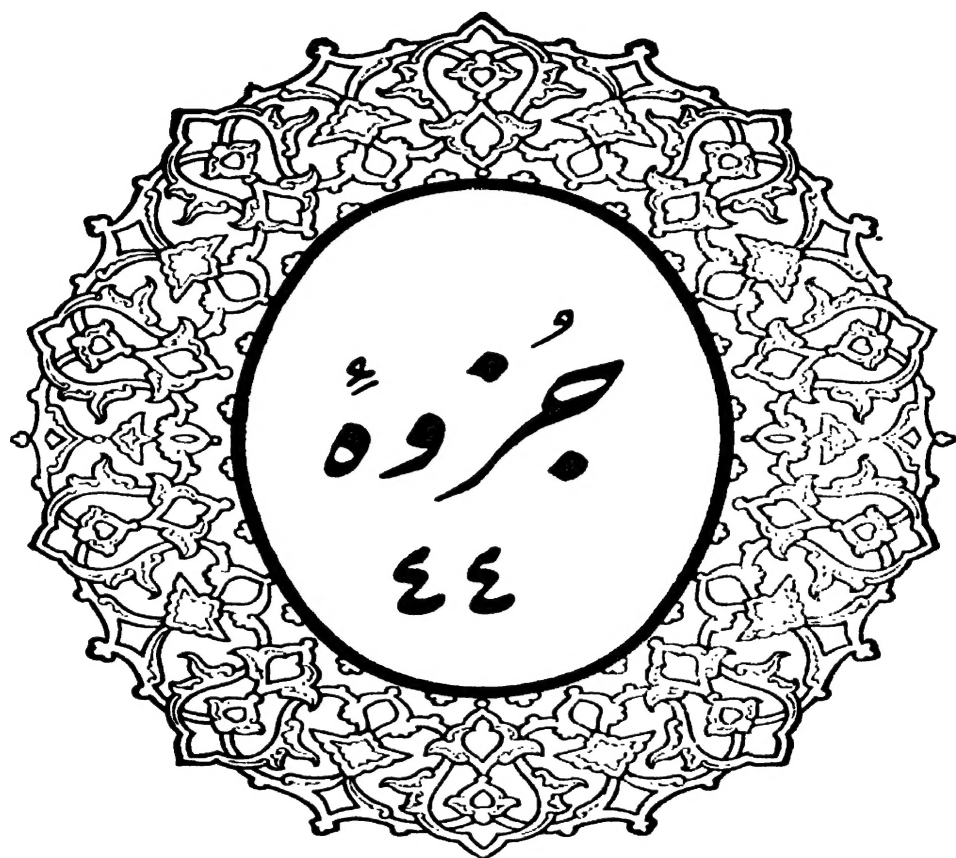
و کسانی که طلاق نکرده و زنی را گنجه و خمر میکنند و در راه خدا اتفاق میکنند آنها را (ای رسول برای بخار) بذاب در دهان
 بشارت ده (۳۱) روزی که (آن طلاق نکرده و خمرشان) در آتش دوزخ که انداخته شود و میانی و پشت پهلوی
 آنها را با آن داغ کنند و (فرشتگان عذاب آنها گویند) اینست نجه آنچه از رویم (در دنیا) بر خود خیره کردید اکنون
 بجهید عذاب بیم وزی که انداخته میکردید (۳۵) تا ماه عده ماه نامزد خدا (که بحساب حق صلاح خلق است) در
 (کتاب تو شریع) خدا دوازده ماه است از آن روز که خدا آسمان و زمین را بیا فرید و از آن دوازده چهار ماهی حرام
 خواهد بود (نزد اکثر مفسرین و تفسیر شده و نتیجه محرم و حرام است) نیست و سوره بن استوار و حکم پس در آن
 ظلم و ستم (بجنگ و خونریزی) (حق خود و دیگران کنید و متفقانه با مشرکان قاتل کار را نکنید چنانکه مشرکان نیزه متفقاً با شما
 بجنگ و خصومت میخیزند و بدینید که خدا با اهل تقوی (یار و یاور) است (۳۶) یعنی مای را تفسیر و تبدیل
 کردن با مای دیگر و حکم حرامی را در هر سه سال سالی ده روز برای متافران حقن که بجهت زمان مایست بود) اگر
 دیگر نخواست که ماکافران را بجهل بگردانند سالی ما حرام را حلال میگردانند و سالی دیگر حرام را بدین سید مای که خدا
 حرام کرده مای که سالی حرام خدا را حلال گردانند اعمال نیست آنها و نظرشان زیبا نمود و خدا هرگز کافران را هدایت
 نخواهد کرد (۳۷) بجا نیاید ایمان آورد و بدین جهت چیست که چون شما هراسنا شود برای جهاد در راه دین (و جنگ با روم) بیدار
 خارج شوید (چون بگردان) بر زمین دل بسته اند؛ آیه ای نزد گمانی (دور و زده) دنیا و عرضیات بادی آخرت نیست (و ضرر کم)
 دنیا در پیش آخرت اندک و نهیز نیست (۳۸) بدانید که اگر در راه دین خدا بجای و بیرون نشوید خدا شما را بعد از این در ناک و محنت
 و غمی بگردانی و جای بسیار بگردانید و خدا را بی نازد و بی خود از ناینگار بادی کرده ای و خدا بر چیز توانا (۳۹) اگر شما اورا (یعنی رسول خدا)

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يَكْزُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ فَذُرُّوا مَا كُنْتُمْ
تَكْزُرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي يَتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خُلِقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الشُّرَكَاءَ كَمَا قَاتَلْتُمُوهُمْ
كَأَنَّهُمْ كُفَرٌ بِنُصْلَيْهِ إِلَهُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي
الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْطُوا عِدَّةً مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْجِلُوهُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ ذَيْنَ لَهُمْ سُوَءُ عَمَلٍ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَأْتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعُوا
بِأَمْوَالِكُمْ فِي الْأَرْضِ فَامْتَسَاعُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
قَلِيلٌ ﴿٢٥﴾ إِلَّا تَتَذَكَّرُوا يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ إِلَّا تَتَذَكَّرُوا

سُورَةُ التَّوْبَةِ

فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا خَرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
 الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً
 عَلَيْهِ وَآيَدَهُ يُجَادِلُ الْمُجْرِمِينَ وَرَوَاهَا وَجَلَّ كَلِمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا السَّفَلَاءُ
 وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠ أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاسْتَبَعْتُمْ
 وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ وَخَلِفُوا اللَّهَ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
 مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٤٢ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ
 لِمَ إِذِنْكَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ٤٣
 لَا يَسْتَازِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَالِمٌ بِالْمُنْفِقِينَ ٤٤ إِنَّمَا يَسْتَازِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي دَبَابِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥ وَلَوْ أَرَادُوا
 الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ
 اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ٤٦ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا

اِخْکَر

نشریه و چاپخانه

نشانی مکتوبی : تهران - اِخْکَر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸